

*Uudenvuodenpäivä 1.1.2012
– Jeesuksen nimessä
Liturgia & saarna: Panu Partanen
Musiikki: Arto Penttinen
Suntio: Eija Pietarinen*

*Kuurosokea Helen Keller
&
hänen opettajansa Anne Sullivan*

Matt. 4:12-16

Kun Jeesus sai kuulla, että Johannes oli vangittu, hän siirtyi Galileaan. Nasaretiin hän ei enää jäänyt, vaan hän asettui Kapernaumiin, joka on järven rannalla Sebulonin ja Naftalin heimojen alueella. Näin tapahtui, jotta toteutuisi profeetta Jesajan sana:

*- Sebulonin maa ja Naftalin maa, Meren tie,
Jordanin takainen maa ja muukalaisten Galilea -
kansa, joka asui pimeydessä, näki suuren valon.
Niille, jotka asuivat kuoleman varjon maassa,
loisti kirkkaus.*

”Kansa, joka asui pimeydessä, näki suuren valon. Niille, jotka asuivat kuoleman varjon maassa, loisti kirkkaus.”

Usein tulee ajateltua, että täällä talviajan Pohjolassa tämä raamatunlause on helppo ymmärtää. ”Kansa, joka asui pimeydessä” tuntuu niin perin tutulta tähän aikaan vuodesta. Valoa ja kirkkautta kaipaa itse kukin. Maaliskuun kirkastuvat kevätpäivät – se hetki kun Luoja painaa suurta valokytöntä – on odotuksen kohteena jo nyt.

Totuus taitaa olla kuitenkin toinen. Emme me mitään todellisesta pimeydestä ymmärrä! Oikeasti. Vaikka pimeää riittää ympärillämme, saamme sen karkotettua vaivattomasti nykytekniikan turvin kodeistamme, työpaikoiltamme, kaupoiستamme tai vaikka liikenteestä. Tarvitaan paljon enemmän kuin yksi Hannun päivän –myrsky pimentämään sähköt ja valot tästä maasta. Pitempi sähkökatko pistäisi jo miettimään, miten sitä ilman valoa oikein pärjätäänkään.

Kuurosokea ihminen. Hänen kaltainen ymmärtää meitä paremmin millaista on elää pimeydessä. Ei nähdä, ei kuulla. Heille maailma on pimeä paikka – kansa joka asuu pimeydessä. Siksi heidän sanaansa on tärkeä kuulla.

Kuurosokea Helen Keller syntyi vuonna 1880 Yhdysvalloissa. Hän ei syntynyt kuurosokerana, vaan sairastui 1½-vuotiaana aivokuumeeseen, joka tuhosi hänen näkönsä, kuulonsa ja orastaneen puhekykynsä. Pimeys saapui hänen maailmaansa kerralla. Helen Keller keksi kuitenkin seitsemänvuotiaaksi vartuessa yli 60 erilaista viittomaa, joilla hän pystyi keskustelemaan perheensä kanssa. Kun perhe ei ymmärtänyt, mitä Helen tarkoitti, turhautunut lapsi sai raivokohtauksia. Eteneminen oli hidasta.

Läpimurto Helen Kellerin elämässä tapahtui hänen tavatessaan opettajansa Anne Sullivanin. Hänen avullaan Helen edistyi taidoissaan huomattavasti. Lopulta hänestä, kuurosokeasta työstä, kasvoi oman aikansa kuuluisa kirjailija, aktivisti ja luennoitsija. Helen Keller oli kielellisesti hyvin lahjakas ja oppi lukemaan paitsi englantia myös espanjaa, ranskaa, saksaa, kreikkaa ja latinaa pistekirjoituksella. Hän oppi myös puhumaan. Hän oli ensimmäinen yliopiston suorittanut kuurosokea. Valmistuttuaan Helen aloitti elämäntyönsä sokeiden ja kuurosokeiden auttajana. Tämä työ osoittautui uranuurtavaksi. Hänen elämästään on tehty useampi elokuva. Suomessa hän vieraili vuonna 1957.

Helen Keller oli tunnustava kristitty. Kerrotaan, että eräässä hengellisessä tilaisuudessa hän nousi puhumaan ja kertoi seuraavan tarinan: *”Olipa kerran pieni tyttö, joka eli elämänsä suljettuna täydelliseen pimeyteen. Täydelliseen hiljaisuuteen. Tyttö ilman todellista elämää ja kosketusta maailmaan. Tyttö ilman toivoa ja tulevaisuutta. Sitten tuli eräs, joka lempeydellään ja kärsivällisyydellään ohjasi hänet kosketukseen maailman kanssa. Hän, joka avasi hänelle ihmeelliset mahdollisuudet kommunikointiin uuden maailman kanssa. Vaikka tyttö oli sokea, hän oppi katsomaan maailmaa siten, että se avautui hänelle kauneuden, toivon ja mahdollisuuksien maailmana. Tytön maailma, pimeyden maailma, aukeni yllättävällä valolla.”*

Tällä kertomuksellaan Helen Keller toi esille sen, miten suuri vaikutus hänen opettajallaan oli ollut hänen elämässään. Anne Sullivan oli pelastanut hänet pimeydestä valoon. Kertomuksen pieni tyttö oli hän itse.

Jeesus Kristus on maailman valo. Juuri hänestä profeetta Jesaja ennustaa: *”Kansa, joka asui pimeydessä, näki suuren valon. Niille, jotka asuivat kuoleman varjon maassa, loisti kirkkaus.”*

Ilman Jeesusta eläisimme hengellisesti vastaavassa pimeydessä kuin Helen Keller. Hapuilisimme pimeässä, emme osaisi kommunikoida Taivaan Isän kanssa. Pimeyden keskellä ei olisi elävää toivoa. Luomakunnan, toisten ihmisten ja oma kauneus jäisi kokematta. Armosta ja anteeksiannosta olisi korkeintaan etäinen aavistus, kuten Helenillä oli Jeesuksesta ensi kertoja kuullessaan: *"Olen aina tiennyt, että hän on olemassa, mutta en tiennyt hänen nimeään."*

Olemme koolla Jeesuksen nimessä. Tiedämme hänen nimensä merkityksen: Jeesus Immanuel – Herra pelastaa, Jumala meidän kanssamme. Tänä päivänä. Tänä armonvuonna 2012.

Jeesuksesta profetoidaan edelleen: *"SINUT minä asetan toteuttamaan sen liiton, jonka olen tehnyt tämän kansan kanssa Kaikkien kansojen VALOKSI, avaamaan SOKEAT silmät, päästämään KAHLITUT vankeudesta, tyrmästä ne, jotka sen PIMENNOSSA istuvat"* (Jes 42:6-7).

Kun meillä on tällainen opettaja, kenenkään ei tarvitse jäädä pimeään. Jeesus ohjaa meidät lempeydellä ja kärsivällisyydellä kosketuksiin taivaan valtakunnan kanssa. Uusi maailma paljastuu hänen yhteydessään. Sokeat näkevät, kuurot kuulevat. Maailma aukeaa yllättävällä valolla. Pyhän Hengen avulla syntymästään sokeakuuro syntinen saa ottaa vastaan uskon silmät: *"Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä"* (Hepr. 11:1).

Päivän evankeliumi jatkuu ensimmäisten opetuslasten kutsumisella. Sen viesti on aina ajankohtainen, myös tänä uudenvuodenpäivänä. Jeesus sanoo: *"Lähtekää minun mukaani. Minä teen teistä ihmisten kalastajia"* (Mt 4:19).

Jeesuksen seuraaminen on hänen valossaan kulkemista. Hänen valonsa jakamista. Avaamme evankeliumin kirkkaudella yllättävän valon niille, jotka vaeltavat yhä pimeässä. Ne kansat ja ihmiset, jotka eivät ole nähneet ja kuulleet, saavat ottaa vastaan Jeesuksessa uuden maailman. Lähimmäisenrakkaudella avaamme rikkaamman ja syvemmän elämän Herrassa. Näin niillekin, jotka vaeltavat pimeydessä ja kuoleman varjon maassa, epätoivossa ja tietämättömyydessä, avautuu kauneuden, toivon ja mahdollisuuksien maailma. Alkuvirrestä veisasimme: *"Valaiset pimeään, voit pelot poistaa. Jää keskellemme, Kristus, rauha tuo!"* (VK 600:3).